

RI301

Strukture podataka

dr.sc. Edin Pjanić

Pregled predavanja

- Operacije nad strukturama podataka
- Pojam složenosti (kompleksnosti) algoritma

Operacije nad strukturama podataka

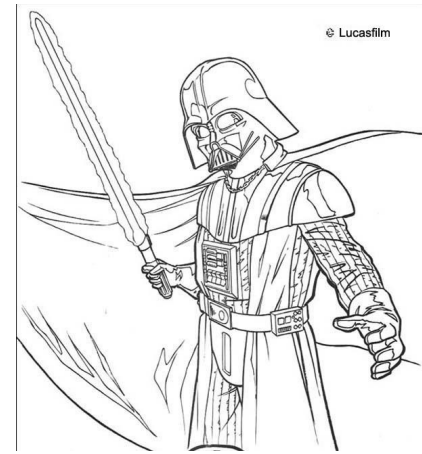
- Pri implementaciji struktura podataka često se susrećemo sa operacijama kao što su:
 - Kopiranje većeg broja elemenata
 - Dodavanje jednog ili više elemenata
 - Uklanjanje jednog ili više elemenata
 - Određivanje veličine strukture
 - Pristup određenom elementu strukture
- Performanse strukture podataka zavise od organizacije same strukture podataka i načina implementacije operacija nad strukturom podataka.

Složenost (kompleksnost) algoritma

- Kada osmislimo neki algoritam, potrebno je odlučiti na koji način ga implementirati.
- Koje vrijeme izvođenja očekujemo?
- Koliko memorije takav algoritam zahtijeva?
- Kako će se ponašati algoritam u slučaju povećanja broja ulaznih podataka, tj. koliki će biti porast zahtjeva za vremenom i/ili memorijom?
- Npr. razvili smo neki program (algoritam) za obradu podataka o nekim entitetima i testirali funkcionalnost i brzinu sa 20 entiteta: odziv je bio vrlo brz i u zadanim granicama.
 - Da li će (i kako) taj algoritam raditi sa 10,000 entiteta, a sa 100,000, a da li sa 5,000,000?

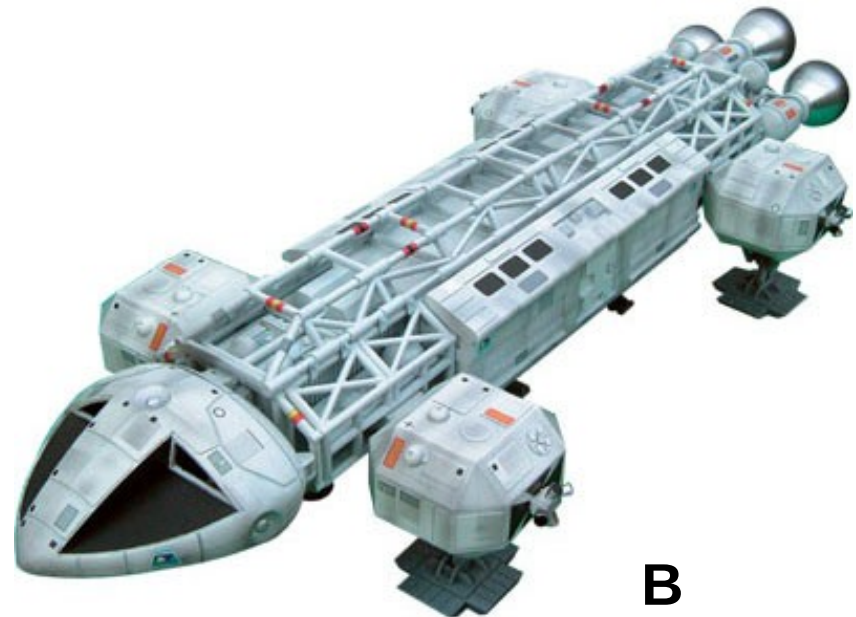
Primjer 1

- Firma *Darth Wader Transport* treba da raznese 100 kontejnera Hipermaterije na 100 lokacija (svemirskih stanica, planeta i asteroida) oko Zvijezde Smrti (Death Star). Na raspolaganju ima dvije letjelice.

A

Nosivost: 1 kontejner (jedva)
Potrošnja goriva: 2 t na 100 AJ

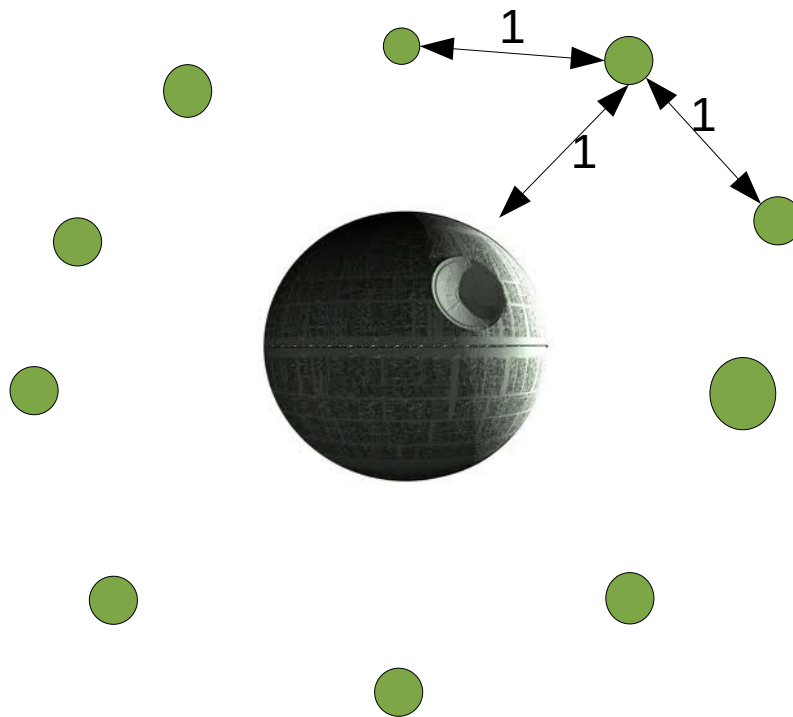

B

Nosivost: 125 kontejnera
Potrošnja goriva: 6 t na 100 AJ

Primjer 1a

- Lokacije se nalaze u svim pravcima oko Zvijezde Smrti na prosječnoj udaljenosti 1 AJ.
- Rastojanje između dvije susjedne lokacije je također u prosjeku 1 AJ, slično kao na slici (ali su u 3D prostoru).

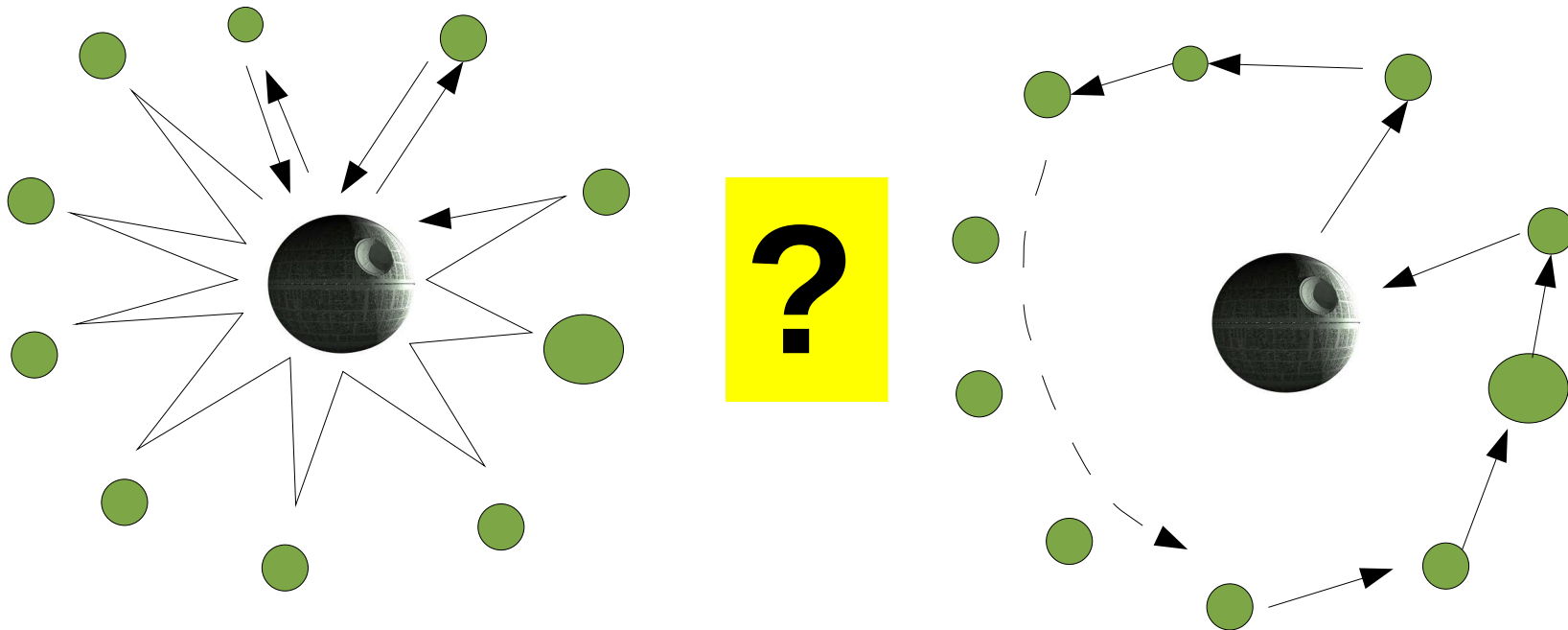

Koju letjelicu izabrati za isporuku navedenog tovara?

Šta se dešava kad imamo isporuku n kontejnera na n lokacija, gdje je n veliki broj?

Primjer 1a: analiza

- Letjelica A – nosivost 1
 - morala bi ići do svake lokacije i nazad

- Letjelica B – nosivost 125
 - može utovariti svih 100 kontejnera i isporučiti na sve lokacije bez vraćanja

Primjer 1a – proračun prijedrenog puta

- U slučaju letjelice A imamo:

$$f1 = (1+1) + (1+1) + \dots + (1+1) = 100 * 2 = 200$$

100-puta (n puta)

U slučaju **n** lokacija bismo imali: $f1(n) = 2n$

- U slučaju letjelice B imamo:

$$f2 = 1 + 1 + \dots + 1 + 1 = 101$$

100-puta (n puta)

U slučaju **n** lokacija bismo imali: $f2(n) = n + 1$

Primjer 1a - zaključak

- Potrošnja letjelice A:

$$200 \text{ AJ} * 2 \text{ t}/100\text{AJ} = 4 \text{ t goriva}$$

- Potrošnja letjelice B:

$$101 \text{ AJ} * 6 \text{ t}/100\text{AJ} = 6 \text{ t goriva}$$

Za **n** lokacija:

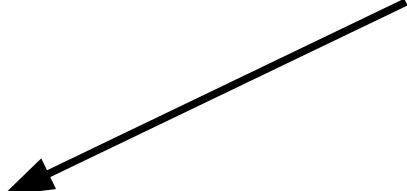
$$\text{Potrošnja A: } p1(n) = 2/100 * f1(n) = 0.04 * n$$

$$\text{Potrošnja B: } p2(n) = 6/100 * f2(n) = 0.06 * n + 0.06$$

Dakle, i jedna i druga imaju **linearnu ovisnost** o **n** ali im je nagib različit.

Njihov odnos ostaje približno isti kako **n** raste.

f1 i f2 sa
prethodnog
slajda

Složenost: Primjer 1b

- Potrebno je isporučiti istu količinu tovara ali se ovaj put sve lokacije nalaze na istom pravcu od Zvijezde Smrti ka rubu galaksije na svakih 1 AJ.

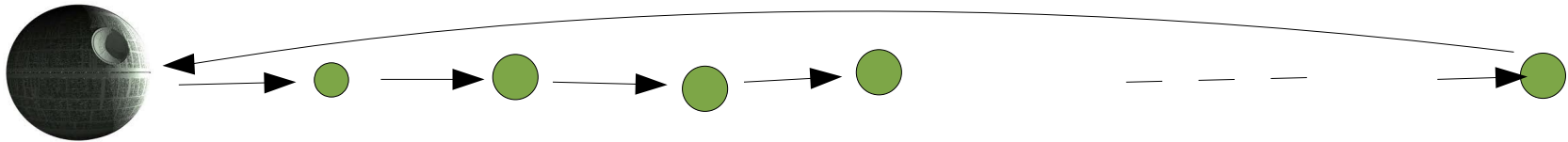
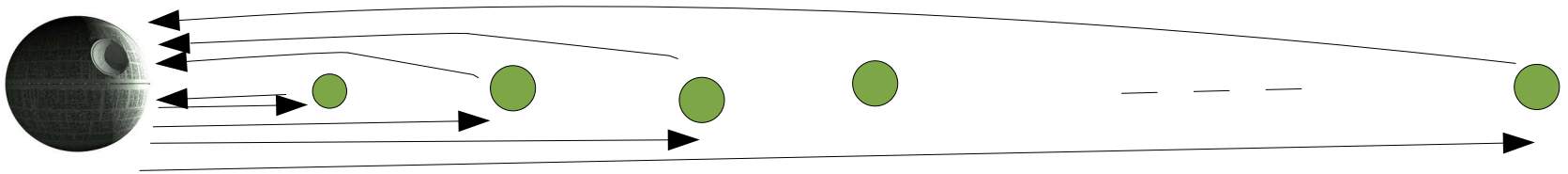

Koju letjelicu izabrati za isporuku navedenog tovara?

Šta se dešava kad imamo n lokacija, gdje je n veliki broj?

Primjer 1b

- Letjelica A
 - morala bi opet ići do svake lokacije i nazad

- Letjelica B
 - opet može utovariti svih 100 kontejnera i isporučiti na sve lokacije bez vraćanja

Primjer 1b – proračun prijedrenog puta

- U slučaju letjelice A imamo:

$$f1 = (1+1)+(2+2)+ (3+3)... +(100+100)=$$

U slučaju **n** lokacija bismo imali:

$$f1(n) = (1+1)+(2+2)+ (3+3)... +(n+n)=2n(n+1)/2$$

$$f1(n) = n^2+n$$

- U slučaju letjelice B imamo:

$$f2 = 1+1+ ... +1 + 100=200$$

100-puta (n puta)

U slučaju **n** lokacija bismo imali: $f2(n)=2n$

Primjer 1b - zaključak

- Potrošnja letjelice A:

$$(100^2 + 100) * 2 \text{ t}/100\text{AJ} = 10100 * 2/100 = 202 \text{ t goriva}$$

- Potrošnja letjelice B:

$$200 \text{ AJ} * 6 \text{ t}/100\text{AJ} = 12 \text{ t goriva}$$

- Za **n** lokacija:

$$\text{Potrošnja A: } p1(n) = 2/100 * f1(n) = 0.02(n^2+n)$$

$$\text{Potrošnja B: } p2(n) = 6/100 * f2(n) = 0.12 n$$

Dakle, u slučaju A imamo kvadratnu zavisnost a u slučaju B opet linearnu.

Za veliko **n** prijeđeni put $f1(n)$ vrlo brzo raste => ukupna količina potrošenog goriva je velika bez obzira na malu relativnu potrošnju.

Darth Wader Transport – usporedba prijeđenog puta

■

n	2n	n ²	n : n ²
1	2	1	1
2	4	4	0,5
5	10	25	0,2
10	20	100	0,1
50	100	2500	0,02
100	200	10000	0,01
1.000	2.000	1000.000	0,001
10.000	20.000	100.000.000	0,0001

Primjer 1b - zaključak

- Ako pogledamo izraze za prijedeni put:

$$f1(n) = n^2 + n$$

$$f2(n) = 2n$$

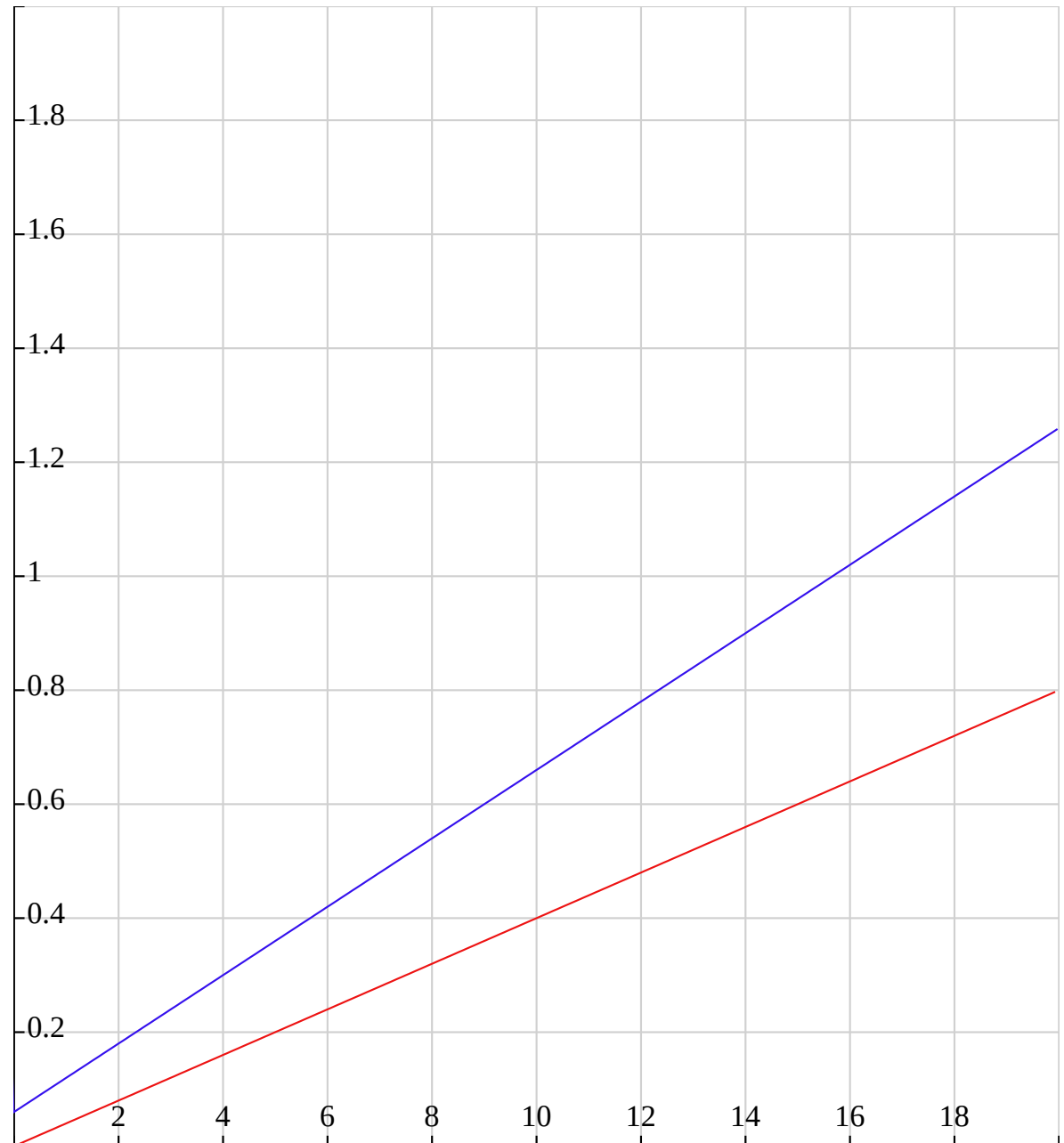
Vidimo da pri velikom n izraz n^2 u izrazu za $f1(n)$ postaje dominantan pa se drugi dio izraza, n , može zanemariti. Kažemo da $f1$ raste kvadratno u ovisnosti od n .

U $f2$ vidimo linearnu ovisnost o n .

Možemo zaključiti da će troškovi rasti u linearnoj zavisnosti od n i da nema strmog i naglog porasta vrijednosti funkcije, kao u slučaju $f1$.

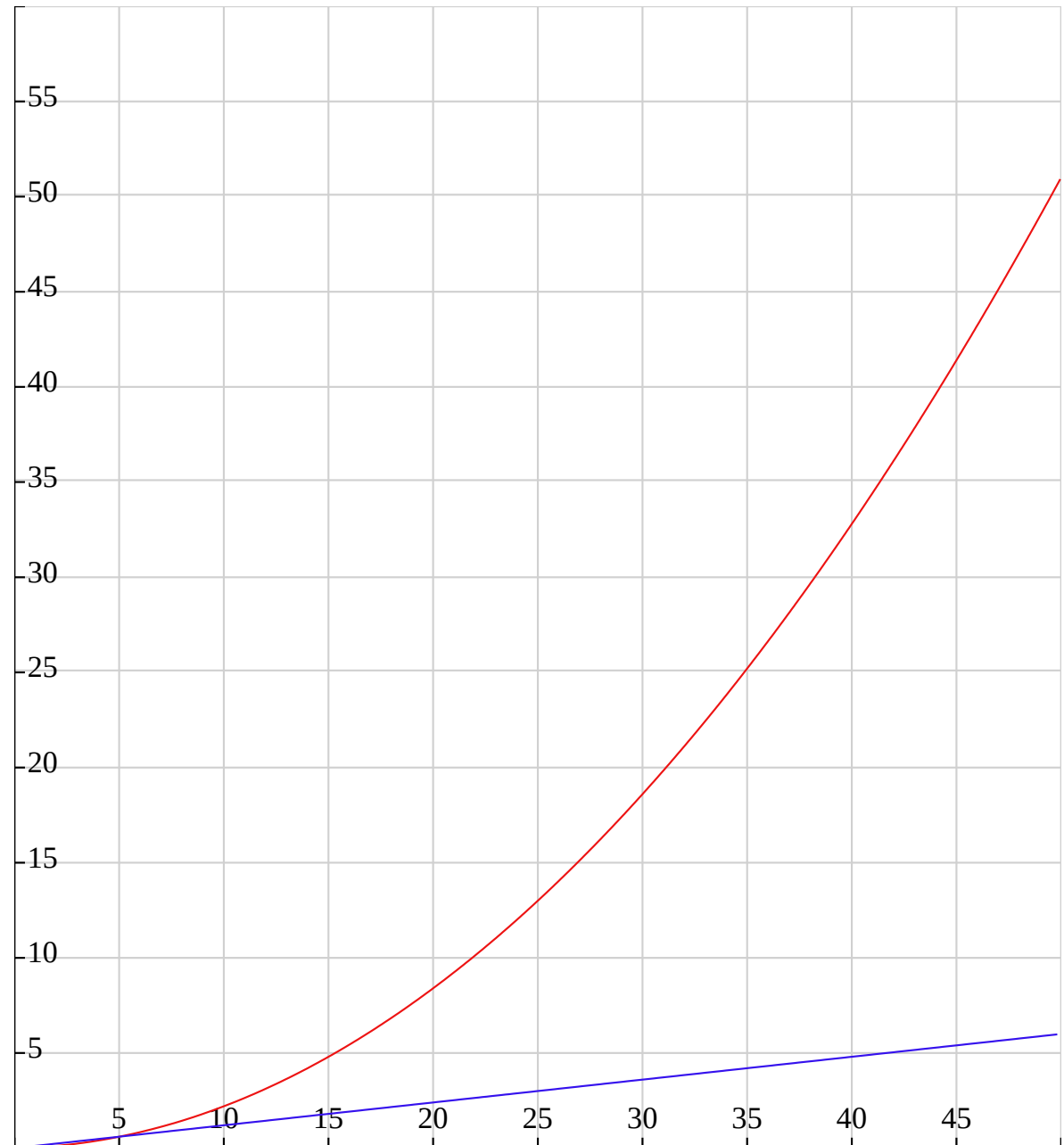
Darth Wader Transport - zaključak

- U primjeru 1a možemo procijeniti da je zavisnost prijednog puta, pa samim time i troškova, linearna u oba slučaja.
- Da bismo tačno procijenili koji metod dostave (algoritam) je jeftiniji (ma šta to značilo), moramo ući u detalje svakog od njih (relativna potrošnja letjelica, troškovi utovara i sl.).
- Nakon analize, ušteda može biti znatna.

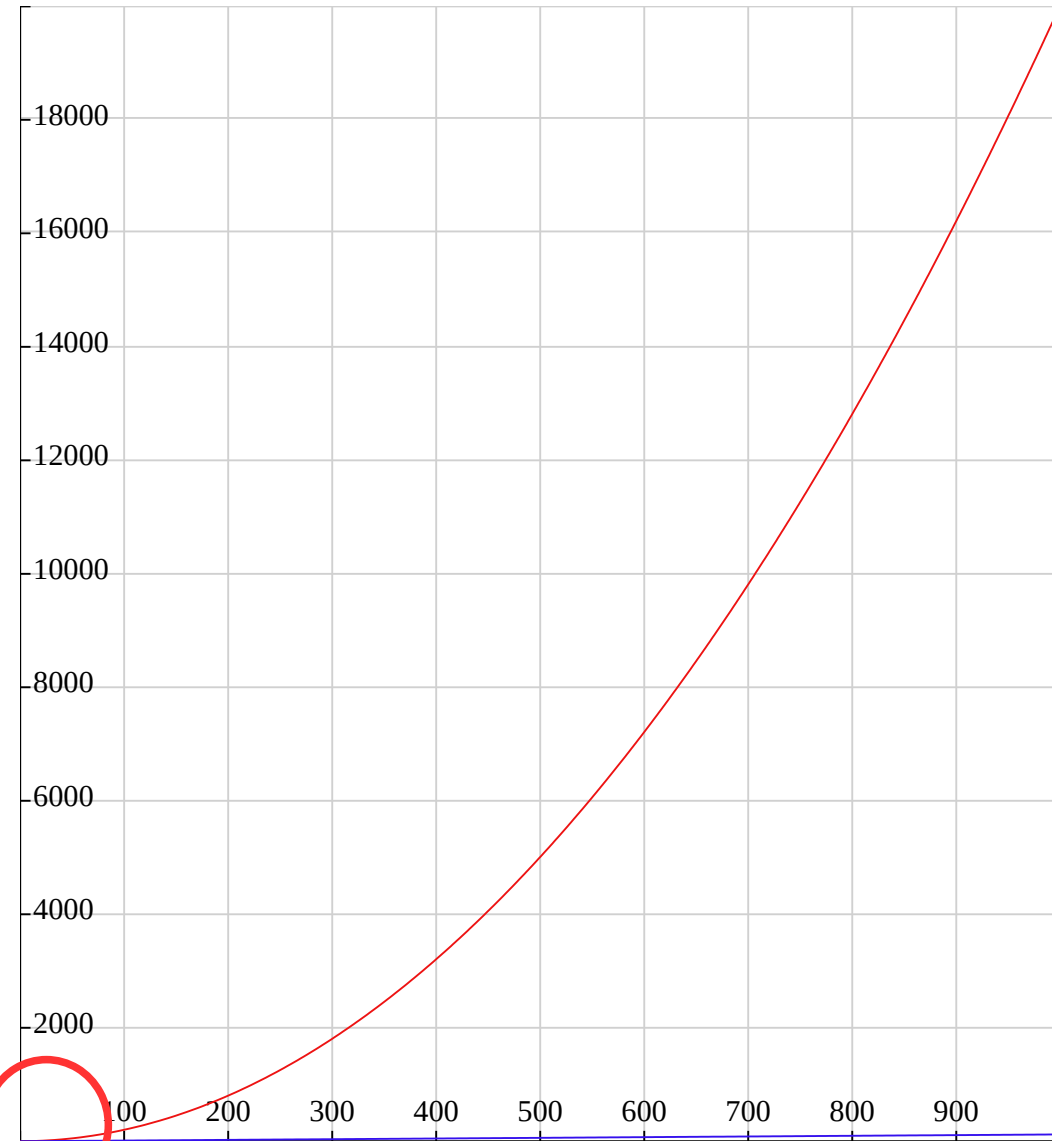
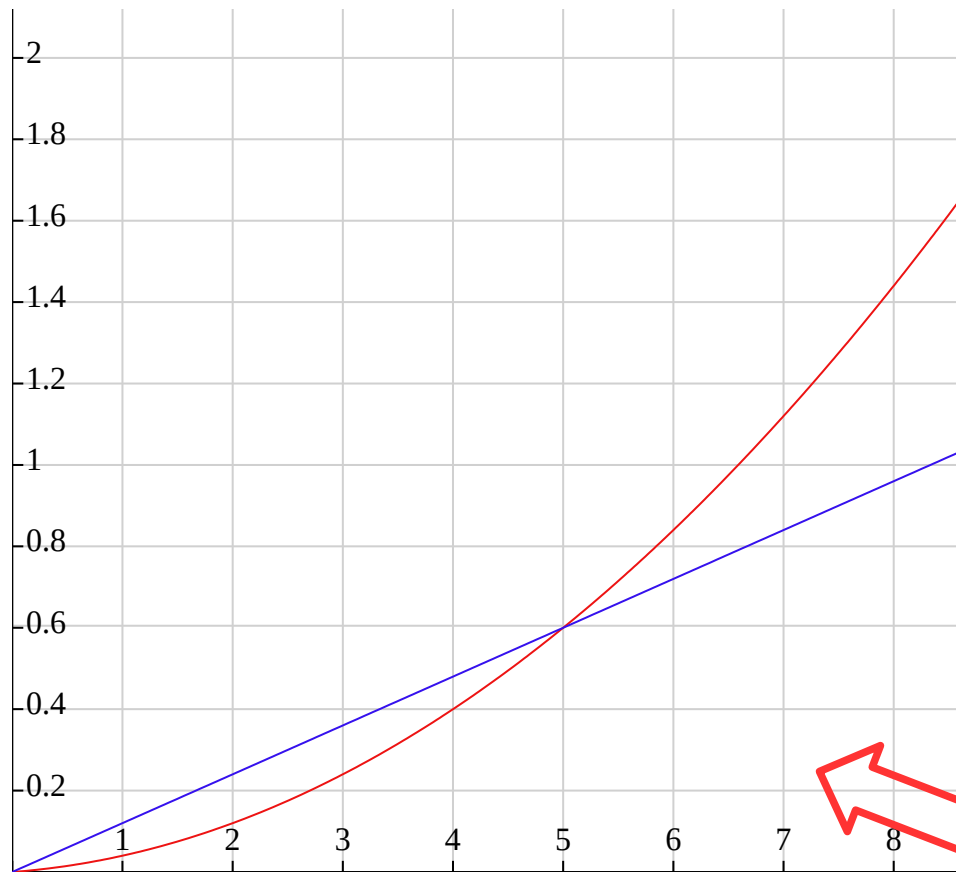

Darth Wader Transport - zaključak

- U primjeru 1b smo vidjeli da prijađeni put letjelice A raste kao n^2 , dok kod letjelice B ovisi linearno o n .
- Na osnovu karakteristike funkcija n^2 i n procjenjujemo da će za veliko n letjelica (algoritam) B biti **uvijek** povoljnija, bez obzira na relativnu potrošnju i sve ostale troškove.
- Ušteda je ogromna.

Darth Wader Transport - zaključak

Složenost (kompleksnost) algoritma

- asimptotska složenost

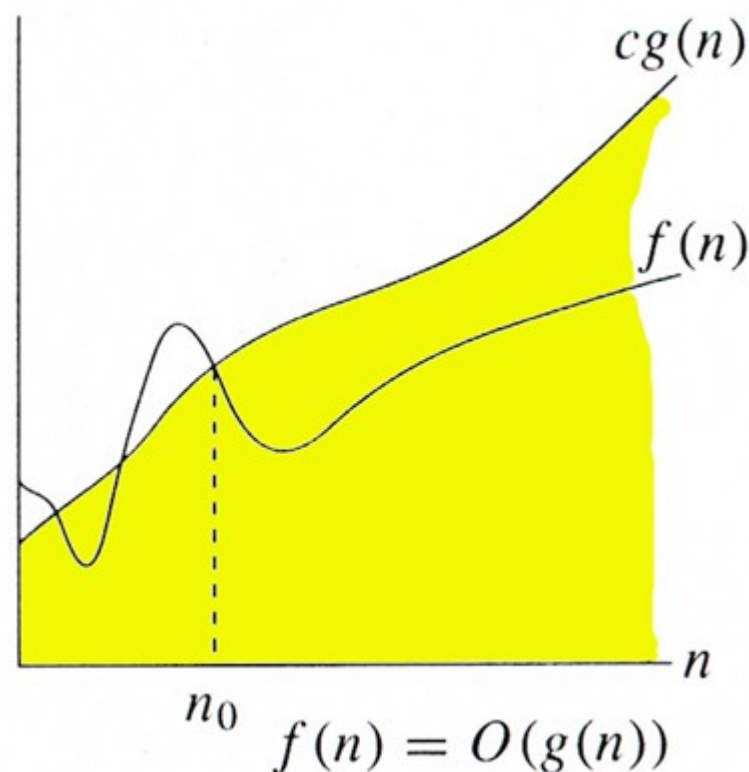
- Služi za procjenu efikasnosti i vremenskog trajanja ili zauzimanja memorijskog prostora algoritma.
- Procjena složenosti, odnosno broja operacija, izražava se u ovisnosti od broja ulaznih podataka (obično oznaka n).
- Postoji više načina označavanja porasta broja operacija u zavisnosti od broja ulaznih podataka (asimptotske granice):
 - O – notacija, za izražavanje gornje granice vremena izvođenja algoritma,
 - Ω – notacija, za izražavanje donje granice vremena izvođenja algoritma,
 - Θ – notacija, za izražavanje vremena izvođenja algoritma kod kojih su isti O i Ω ,
 - ostali.

Složenost (kompleksnost) algoritma

- Ove notacije se koriste na način da se porast funkcije (trajanja algoritma) u zavisnosti od broja ulaznih podataka prikaže uz pomoć jednostavnije funkcije tako da je lakše porediti dva algoritma.
- U računarstvu, navedene notacije su se pokazale najkorisnijim.
- Od svih, O-notacija je najviše u upotrebi jer je najpraktičnija i najlakše se određuje.

O-notacija

- Formalna definicija:
- $f(n) \in O(g(n))$ ako postoje dvije pozitivne konstante c i n_0 takve da vrijedi $|f(n)| \leq c |g(n)|$ za sve $n \geq n_0$
 - traži se najjednostavnije $g(n)$ za koje to vrijedi

O-notacija – gornja granica

- $f(n) \in O(g(n))$ se može čitati kao:
"Funkcija $f(n)$ je reda najviše $g(n)$."
- To znači da porast funkcije $f(n)$ nije većeg reda od porasta funkcije $g(n)$.
- U praksi, pri računanju $O(g(n))$ uzimamo samo najznačajnije članove funkcije $f(n)$ pri velikom n pa se takav račun pojednostavljuje.
- O-notacija daje dobru procjenu skalabilnosti algoritma pri većem broju ulaznih podataka.

O-notacija - primjeri

Konstantno vrijeme trajanja

- Ako algoritam uvijek ima isto vrijeme trajanja, bez obzira na broj ulaznih podataka (npr. koje je prvo slovo u zadanoj rečenici) onda takav algoritam ima $O(1)$.
- Dokaz: ako je C vrijeme trajanja tog algoritma onda možemo napisati:
- $f(n) = C \leq C \cdot 1$ pa je prema definiciji $g(n) = 1$ i imamo složenost $O(1)$

Linearna složenost

- Suma elemenata cjelobrojnog niza:

```
for(i=0; i<n; i++) suma += x[i];
```

- Potrebno je n iteracija $\Rightarrow O(n)$

O-notacija - primjeri

- Suma elemenata na parnim indeksima. Niz ima n elemenata :

```
for(i=0; i<n; i+=2) suma += x[i];
```

- Potrebno je $n/2$ iteracija $\Rightarrow O(n)$ jer je $n/2 = 1/2 * n$

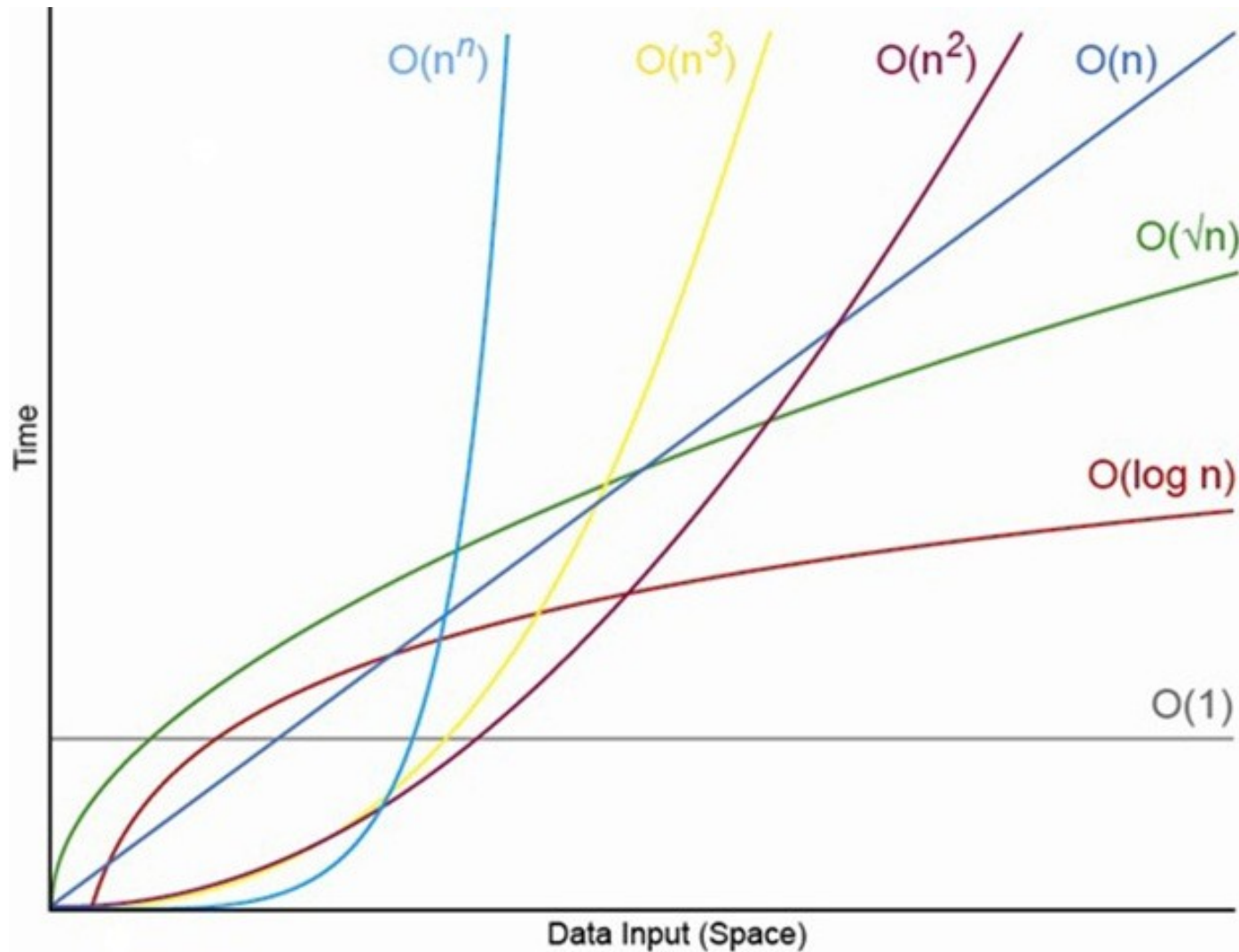
Kvadratna složenost

```
for(i=0; i<n; i++)  
{  
    for(j=0; j<n; j++)  
    {  
        //nešto što ima  $O(1)$   
    }  
}
```

- $n*n$ iteracija = n^2 iteracija $\Rightarrow O(n^2)$

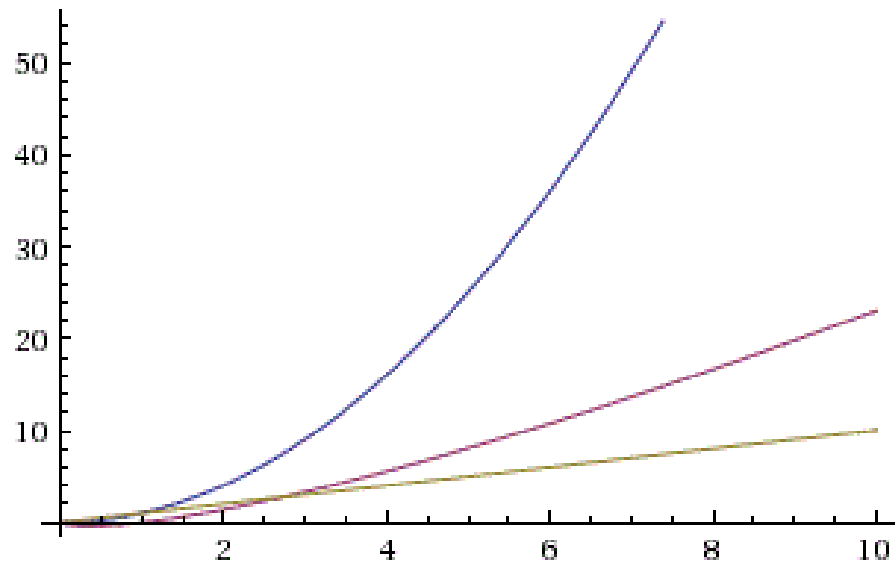
O-notacija – usporedba

$O(1) < O(\log n) < O(n) < O(n \log n) < O(n^2) < O(n^3) < \dots < O(2^n) < O(n!)$

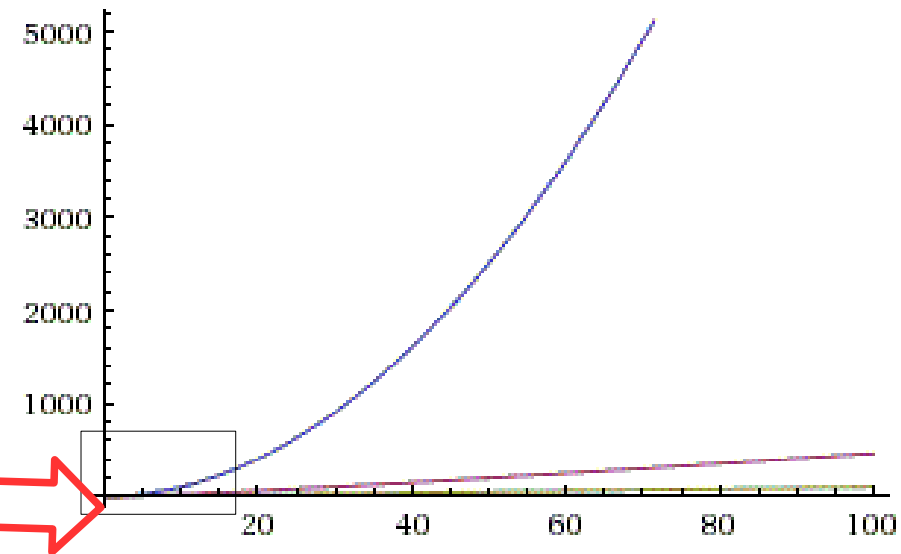

Detaljnija usporedba nekih funkcija

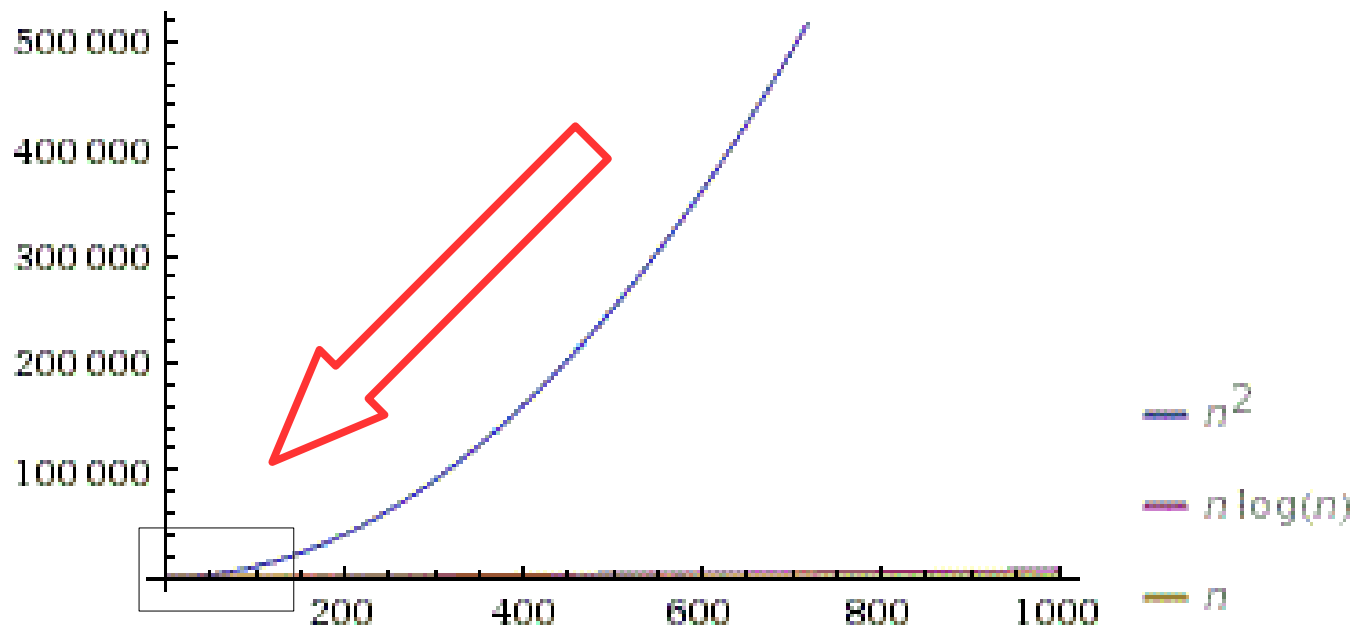
Plot:

Plot:

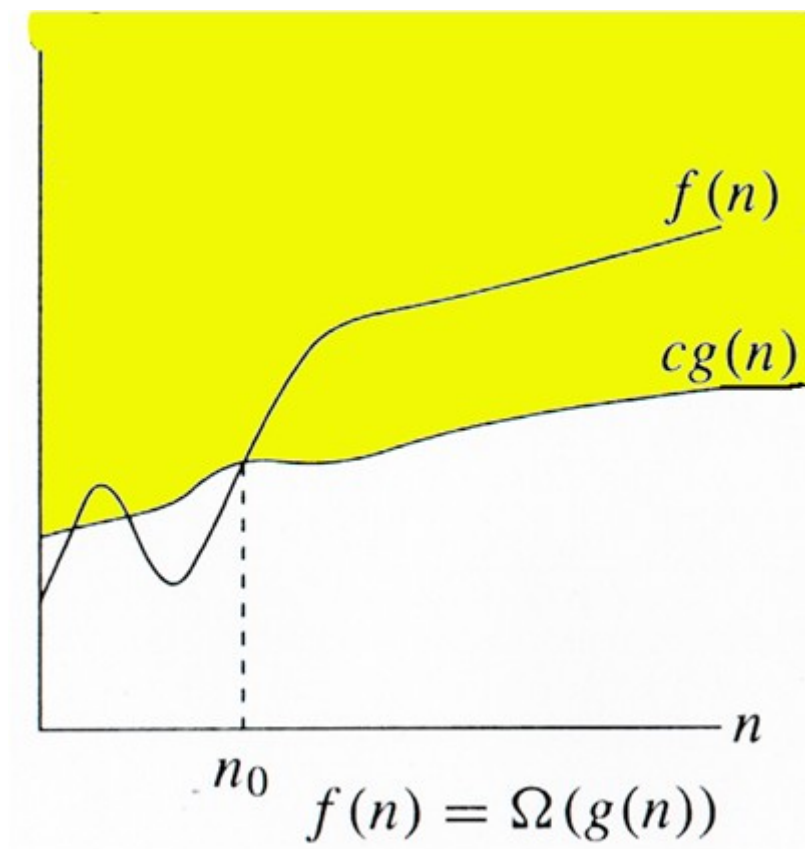

Plot:

Ω -notacija

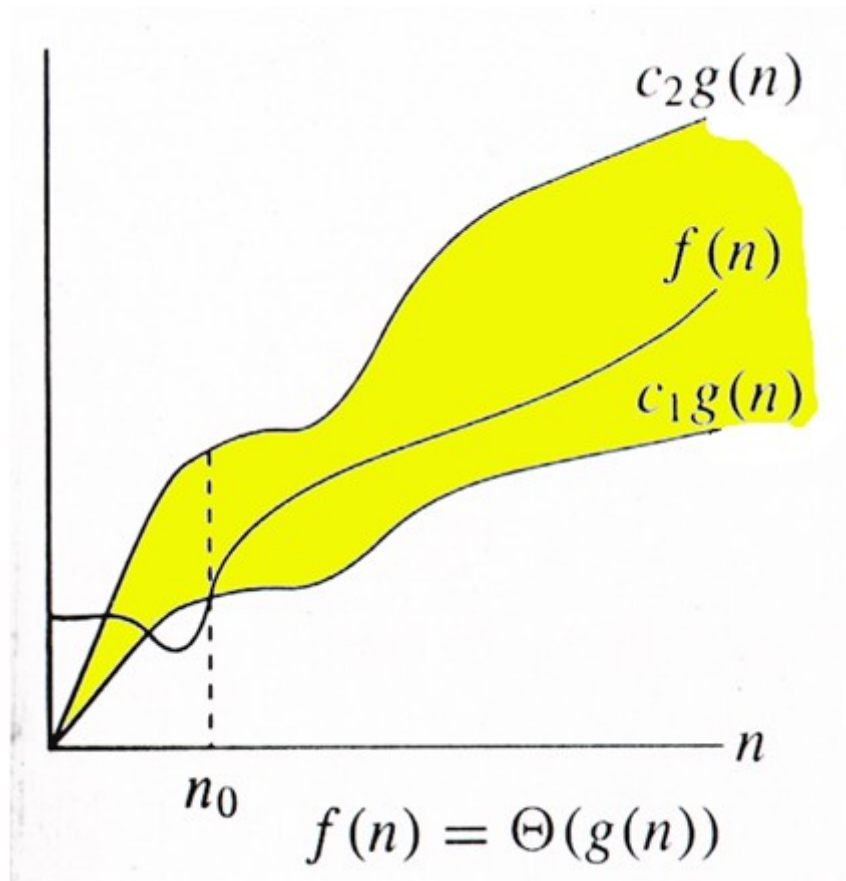
- Formalna definicija:
- $f(n) \in \Omega(g(n))$ ako postoje dvije pozitivne konstante c i n_0 takve da vrijedi $|f(n)| \geq c |g(n)|$ za sve $n \geq n_0$

- Ovdje $g(n)$ označava rast donje granice vremena trajanja algoritma.
- $f(n) \in \Omega(g(n))$ može se čitati i kao: "f(n) je reda najmanje $g(n)$ " kad je n veliki broj.

Θ -notacija

- Formalna definicija:
- $f(n) \in \Theta(g(n))$ ako postoje pozitivne konstante c_1 , c_2 i n_0 takve da vrijedi $c_1 |g(n)| \leq |f(n)| \leq c_2 |g(n)|$ za sve $n \geq n_0$

- U ovom slučaju je $\Theta(g(n))$ isto kao $O(g(n))$ i isto kao $\Omega(g(n))$.
- $f(n) \in \Theta(g(n))$ može se čitati i kao "f(n) je reda kao g(n)" kad je n veliki broj.

Izbor podataka za analizu algoritma

- Ponašanje u **najboljem** slučaju (*best case*)
 - ponašanje sistema u optimalnim okolnostima
 - najčešće je ovaj slučaj u stvarnosti ili rijedak ili nerealan
- Ponašanje u **najgorem** slučaju (*worst case*)
 - najvažnija analiza; pokazuje skalabilnost algoritma u slučaju velikog broja ulaznih podataka ili u nekim kritičnim situacijama
- **Prosječno** (tipično) ponašanje (*average case*)
 - analiza za slučajne ulaze (zavisi od algoritma); u stvarnosti se algoritam ponaša bolje ili gore ali je potrebno procijeniti neko prosječno ponašanje u realnim uslovima

Primjer za najbolji, najgori i prosječan slučaj

- Analizirajmo gornju granicu vremena nekih operacija za niz od n cijelih brojeva (`int a[n]`)
- Pristup elementu po indeksu (`a[i]`):
 - bc: $O(1)$
 - wc: $O(1)$
 - ac: $O(1)$
- Traženje elementa po vrijednosti:
 - bc (element na početku niza): $O(1)$
 - wc (element na kraju niza – treba pregledati n elemenata): $O(n)$
 - ac (element u prosjeku na sredini niza – treba pregledati $n/2$ elemenata): $O(n)$